

Ansøgning om forsøg - Intensionsrapport

BODY OF SAND

Fakta

- Forsøgets titel: Body of Sand
- Forsøgets hovedspørgsmål:

Hvad er det koreografiske potentiale for samspil mellem krop, bevægelse og sand?

- Kontaktoplysninger på den forsøgsansvarlige samt dennes evt. teater.:

Tora Balslev / Daily Fiction, email: dailyfiction@gmail.com, tlf: 22513676

- Navne og faglig baggrund på de medvirkende i forsøget.

Tora Balslev: Baggrund som performer og koreograf. Her forsøgsleder, koncept og danser

Antoinette Helbing: Baggrund som danser og koreograf: Her koreografisk konsulent med fokus på krop og bevægelse.

Betina Birkjær: Baggrund som performer, iscenesætter, forfatter, dramaturg. Her dramaturgisk konsulent med fokus på udsagn og formidling.

Katrine Johansen, Baggrund som designer og illustrator. Her grafisk konsulent med fokus på aftegningerne i sandet.

Jens Juul: Baggrund som billedkunstner og fotograf. Her fotograf.

- Tidsplan for forsøget.

2 ugers koncentreret arbejde på Forsøgsstationen. Hvis muligt gerne i september (der har jeg tid, fordi vi desværre har fået afvist vores ansøgninger om støtte til at videreudvikle Kroppens Aftryk og besluttet at lade det ligge for nu.) Forinden 1 uges forberedelse og efterfølgende 1 uges erfaringsopsamling, rapportering og hvad-så-nu-planlægning. I alt 4 uger.

Udgangspunktet for forsøget

- Hvorfra kommer ideen til dette forsøg?

Idéen opstod gennem scenisk arbejde med Smartphones´ hardware og mineraler i forbindelse med forestillingen Naturen Kalder (2019). Her lavede jeg en lang research omkring mineraler og

geologi, samt blev interesseret i ”krops-kalligrafi”, fordi telefonen var samlet i kina og Taoisme og kalligrafi blev en inspiration. Sideløbende blev jeg opmærksom på potentialet i Kroppens Aftryk gennem forsøgs-arbejdet med Katrine Johansen og Co. i projektet af samme navn. Endelig har jeg arbejdet kort med sand i mit sommerhus-corona-eksil på Mols - fordi det var det der var for hånden.

- Hvorfor ønsker I at undersøge netop dette spørgsmål?

Jeg er optaget af at skabe scenekunst der forholder sig til vores relation til naturen og undersøger hvordan den eksisterende dominerende relation kan forskydes og udvides i retning der vægter sam-eksistens og anskuer Jorden som en levende organisme. I det skitse-arbejde jeg har lavet med sand og det at animere materiale i dialog med kroppen, synes jeg der tegner sig et fantastisk potentiale her. Jeg fik i 2019 arbejdslegat til at fortsætte mit arbejde med at undersøge krop i dialog med materiale, og det får jeg mulighed for med dette projekt.

Praktisk ønsker jeg et forsøg hos jer, fordi det er nødvendigt med et sted hvor sandet kan ligge (og ikke skal ryddes op) mens jeg arbejder med det, og fordi jeg har brug for et rum af en vis størrelse for at få de dimensioner, jeg gerne vil afprøve.

- Hvad består forsøget i:

Jeg har en hypotese om at der er et koreografisk potentiale i dette samspil mellem krop, sand og bevægelse. Jeg søger at bekræfte det, og undersøge hvad potentialet nærmere består i: Hvad præcis i dette samspil fungerer scenisk? Og hvad siger det noget om? Hvorfor er det så flot? Jeg vil gerne hen til et sted hvor jeg kunne være klar til at formulere et projekt om idéen med krop og sand - hvis der er et projekt.

Fremgangsmåde

- Hvilke teoretiske og praktiske erfaringer inden for jeres forsøgsfelt læner I jer op af?

”Hvis man ikke går til yderligheder er der ingen grund til at gå!” - Asger Jorn

Jeg arbejder ud fra den teoretiske og praktiske erfaring at det er muligt at have en dialog med andre livsformer som f.eks træer og sand. Her er jeg inspireret af Per Espen Stoknes er en anerkendt norsk professor i psykologi i, kendt for sin bog “What we think about when we think about Global Warming” om psykologien bag økonomiske valg for klimaforandringer. I øvrigt kan han kommunikere med træer, hvilket han fortæller om i filmen ”Stay a while”. Når en professor ved et anerkendt universitet taler sådan, går han til yderligheder. Når jeg kalder sand for en livsform og forsøger at gå i dialog med den, går jeg til yderligheder og forsøger at strække et eksisterende perspektiv og natursyn.

- Hvilke arbejdsmetoder har I tænkt at anvende?

Metodisk arbejder jeg ud fra butoh, en japansk kunstform fra 1959, som også er blevet en del af fysisk teater og performancekunst i vesten. Denne form arbejder med indre billeder og det at bruge forestillingsevnen til at forsøge at ”være” det materiale der tales om. I mit arbejde lægger jeg mig op af denne ”becoming”-strategi, altså jeg forsøger at efterligne sandet i bevægelse (dets bevægelser over tid, og krystallografiske struktur) og herfra at træde i forbindelse med dets væren.

- Beskriv planen for forsøgets praksis. (daglig tid, brug af materialer, eksterne deltagere etc.)

Jeg vil i forsøget foretage en række intuitive ”dyk” ind i materialet, og med video og konsulenternes hjælp finde kropslige kvaliteter, der taler sammen med sandet. Sideløbende vil jeg undersøge hvordan disse kvaliteter kan udfoldes rumligt i samspil med sandet, altså hvilke actions, bevægelsesmønstre etc. spiller godt sammen med sandet – og hvad gør det ved beskueren? Under Antoinettes Latter-forsøg deltog jeg i morgentræning. Jeg vil videreføre denne praksis og starte forsøgsdagene med morgentræning, der 1) åbner kroppen 2) deler øvelser i relation til butoh metoden og materialet sand.

Dagligt arbejdes:

9-10.30: Morgentræning, åben

11.00-15: Forsøg, Tora, en studerende (dokumentation) og konsulenter. Der vil både være tid hvor Tora arbejder alene (med video) og hvor der er udveksling med en eller flere af konsulenterne. Der filmes med video (programmet Photo Booth), så jeg selv kan se arbejdet løbende, altså som arbejdsredskab.

Forventninger til forsøget

- Har forsøget allerede et givent formål?

Forsøget er afsæt til en ny produktion.

Formidling af forsøget vil ske i visning og rapport, som jeg altid offentliggør på Daily Fictions hjemmeside og med facebook. Jeg vil også dokumentere forsøget med foto, og søger penge til at hyre den prisvindende fotograf Jens Juul, der også fotograferede til SPLASTIC (2016). Det er min erfaring at gode foto er et godt sted at starte, når man vil formidle sin praksis.

Desuden dokumenteres forsøget i sit efterliv (forhåbentlig!) som kunstnerisk projekt eller en række projekter.

Forsøget afsluttes med en åben visning på sidste forsøgsdag. Jeg er også interesseret i at lave en efterfølgende release-event med udstilling af foto fra forsøget, hvis de bliver gode. I så fald kunne man lave et mini-seminar/release-event i forbindelse med det.